

Idet Red. optager disse to Breve fra Venner i Provinserne, skulle vi som Svar paa de navnlig i det første Brev fremsatte Spørgsmaal udtale: Det er vort Ønske at faa Læsere og Læserinder i alle Samfundslag, Opgaven er, at det størst mulige Antal af danske Kvinder læse og holde Bladet. Vi erkjende, at det for at naa frem imod dette Maal er fornødent at føre en Udryddelseskrig imod fremmede Ord. De ærede Brevskriverinders Udtalelser skulle være os en Opmuntring til yderligere Bestræbelser i saa Henseende. Men vi tillade os rigtignok at tro, at det er meget overdrevent, naar Frk. Nielsen udtaler, at „faa af os (Læserinderne af Bondestanden) have enten litterære eller sproglige Forudsætninger til at læse de allerfleste Artikler med blot nogenlunde Udbytte.“ Hvad her er udtalt, gjælder dog vist kun om ganske enkelte Artikler. Naar et Blad søger sine Læsere gennem alle Lag, og disse følgelig medbringe meget forskellige Forudsætninger, kan det ikke undgaas, at en og anden Artikel fortrinsvis tager Sigte paa en Del af Læserne og ligger fjernere og mindre forstaaelig for de øvrige. Men da det nu som før er vor Opgave ogsaa at faa de brede Lag i Befolkningen i Tale, ville vi benytte Lejligheden til at opfordre alle dem, der sende Bidrag til Bladet, til at støtte os i vore Bestræbelser for at skrive saa almenfattelig som muligt. Men — vore Læserinder ville vi bede om at erindre, at den enkelte Forfatters Ejendommelighed ogsaa har sin Ret, og at Redaktionen ikke er ene-raadig over Sproget i de Artikler, der optages. Ogsaa vi nære det Haab, at de danske Kvinder af alle Samfundslag ville støtte vort Blad saaledes, at det kan bære sig selv, og der kan blive Raad til en Udvidelse. Thi vort Blad er jo ikke „vort“, det er Deres, de danske Kvinders eget Blad.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Et overordentligt Fællesmøde blev afholdt Fredag den 27de Maj, Kl. 7^{1/2}, efter Begjæring af 10 Medlemmer. Frøken *R. Goldschmidt* valgtes til Ordstyrer.

Paa Dagsordenen stod *Forslag til Forandring af Lovenes §§ 1, 4 og 6*. Cand. jur. *Lyngbye* nærede Betæneligheder ved den paa Fællesmødet den 15de April vedtagne Affattelse af Lovenes § 1, hvorefter Paragrafen lød saaledes: »Samfundets Formaal er at virke for Kvindernes Ligeberettigelse i Familien, Samfundet og Staten.« Efter den almindelige Opfattelse var Ordet »Ligeberettigelse« for vidtrækkende. Flere af hans Bekjendte maatte, dersom det bibeholdtes, udtræde af Samfundet. Kjærnepunktet i Kvindesagen var Erhvervsvirksomheden. Kun faa interesserede sig for den politiske Stemmeret. Lovene burde affattes saaledes, at saa mange som mu-